

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/50/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5625010049
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatká
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5625010049.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30. júna 2025 sťažnosť odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2PP/2/2025 zo dňa 28. apríla 2025 a takto

rozhodol:

Pod3a § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Podľa § 415 Tr. por. a z dôvodu podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. samosudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš uznesením, sp.zn. 2PP/2/2025 zo dňa 28.4.2025 zamietla návrh odsúdeného A. B. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia bol uložený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 0T/35/2024 zo dňa 21.6.2024, právoplatným dňa 21.6.2024.

Svoje rozhodnutie okresný súd zdôvodnil nasledovne:

Odsúdený A. B. si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 0T/35/2024 zo dňa 21.6.2024, právoplatným dňa 21.6.2024, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 17.6.2024 v čase okolo 14:45 hod. po miestnej komunikácii v obci C., okres A., v smere od ul. D., viedol motorové vozidlo červenej farby zn. Honda Accord, ev. č. A., oproti policajnej hliadke, ktorou bol na základe predchádzajúcej služobnej činnosti opoznaný ako osoba, ktorá má mať uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, vozidlo zastavil na ul. E. B. v obci C., tu sedel za volantom, policajnou hliadkou bol vyzvaný k predloženiu dokladov na vedenie a prevádzku motorového vozidla, ku kontrole predložil občiansky preukaz a doklady od vozidla, bol podrobený dychovej skúške na alkohol s negatívnym výsledkom a lustráciou bolo zistené, že trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp. zn. 0T/22/2018 zo dňa 27.2.2018, má uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky, ktorý plynie od 13.8.2023 do 13.8.2026 a rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Martine o priestupku č.p.: ORP-P-408,409/DI-MT-2023 zo dňa 20.11.2023 zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky, ktorý plynie od 28.12.2023 do 28.12.2025.

Odsúdený o podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody požiadal písomnou žiadosťou zo dňa 24.1.2025. V žiadosti uviedol, že má vykonanú polovicu trestu, počas výkonu trestu sa správal slušne, nemá žiadne tresty. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody chce viesť riadny

život, starať sa o svoju mamu, deti, družku a nepáchať trestnú činnosť. V rámci výsluchu na verejnom zasadnutí odsúdený žiadosť doplnil tým, že má syna v nemocnici, kde ho budú operovať na srdce. V prípade podmieneného prepustenia je ochotný zložiť písomný sľub a podrobiť sa zárukám, ktoré mu súd uloží. Spáchanú trestnú činnosť ľutuje a dúfa, že sa iného trestného činu nedopustí.

Vyhodnotiac dôkazy vykonané na verejnom zasadnutí ohľadne rozhodnutia o žiadosti odsúdeného (výsluch odsúdeného, hodnotenie vypracované na odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody vrátane skráteného výpisu klienta, odpis z registra trestov na odsúdeného, výpis z centrálnej evidencie priestupkov) okresný súd dospel k záveru, že odsúdený A. B. nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a preto jeho žiadosť zamietol.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Odsúdený spĺňa formálnu podmienku pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody a to polovicu trestu, nakoľko odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva za prečin (odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý nastúpil dňa 21.7.2024 so súčasným započítaním doby zadržania od 17.6.2024 do 21.6.2024, teda odsúdený polovicu trestu odňatia slobody vykonal dňa 17.1.2025).

Odsúdený však nespĺňa materiálnu podmienku podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, keď plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu dostatočne nepreukázal polepšenie v takej miere, ako by bolo žiadúce pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti. Uvedené možno konštatovať na základe písomného hodnotenia vypracovaného na odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok dňa 9.4.2025, kde si odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. V prospech odsúdeného síce svedčí jeho kladný postoj k práci a plnenie pracovných povinností na požadovanej úrovni, ako aj bezproblémové správanie vo vzťahu k príslušníkom ZVJS a v kolektíve odsúdených. Na strane druhej nemožno však nevidieť, že odsúdený doposiaľ nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu a bol jedenkrát disciplinárne potrestaný, čo je rovnako odrazom správania a plnenia si povinností odsúdeným počas výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený sa od začiatku nestotožnil so zaradením do diferenciačnej skupiny C v rámci stredného stupňa stráženia. Uvedené vyústilo do situácie, že so zámerom preradenia do diferenciačnej skupiny B ľživo oznámil, že iný odsúdený sa pokúsil obesiť na okennej mreži a on ho mal zachrániť, čím závažným spôsobom zavádzal službukonajúci personál. Počas prešetrovania udalosti sa odsúdený priznal, že skutok obesenia bol ním a druhým odsúdeným fingovaný za účelom získania neoprávnených výhod, za čo bol následne disciplinárne potrestaný. Program zaobchádzania plní len čiastočne v oblastiach vzdelávanie, resocializačné a výchovno – vzdelávacie programy.

Odsúdený nespĺňa ani ďalšiu materiálnu podmienku a to naplnenie očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život. Odsúdený má v odpise z registra trestov 12 záznamov (aj keď niektoré odsúdenia má odsúdený zahladené, pri hodnotení očakávania, či v budúcnosti povedie riadny život, je potrebné zohľadniť aj tieto zahladené odsúdenia, nakoľko ani zahľadanie odsúdenia nemení nič na tom, že odsúdený v minulosti daný skutok spáchal). Je zjavné, že odsúdený trestnú činnosť pácha od svojho mladého veku, dlhodobo, opakovane a ani uložené a vykonané tresty, vrátane opakovaného výkonu trestu odňatia slobody, si u neho dostatočne nespĺnili svoj účel a náležite nevedli k jeho prevýchove a náprave. Odsúdený si trest odňatia slobody aktuálne vykonáva pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. U odsúdeného sa v prípade páchania takejto trestnej činnosti jedná o špeciálnu recidívu, keď od roku 2011 do roku 2024 má v odpise z registra trestov celkovo 5 záznamov pre spáchanie rovnakej trestnej činnosti a v súvislosti s vedením motorového vozidla má odsúdený ešte aj jeden ďalší záznam z roku 2017 ohľadne spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Odsúdenému za takúto trestnú činnosť boli v prevažnej väčšine ukladané nepodmienené tresty odňatia slobody (jedenkrát aj trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, avšak odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody), pričom ani opakovaný výkon tohto najprísnejšieho druhu trestu si u odsúdeného nespĺnil svoj účel a odsúdený ďalej pokračoval v páchaní rovnakej trestnej činnosti a za takúto trestnú činnosť prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia si aj aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. Pred týmto posledným odsúdením na nepodmienený trest odňatia slobody bola odsúdenému v roku 2023 rovnako za spáchaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia ešte daná

šanca v podobe uloženia trestu na slobode a to peňažného trestu. Odsúdený takúto šancu nevyužil a už v polovici roku 2024 znovu spáchal v poradí po 5–ty krát prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., za ktorý si vykonáva trest odňatia slobody a žiada o podmiennečné prepustenie z jeho výkonu. Z hodnotenia vypracovaného na odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody ďalej vyplýva, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Súd tiež u odsúdeného zohľadnil skutok, pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody. Jedná sa o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý odsúdený spáchal tým, že ako vodič viedol motorové vozidlo, nerešpektujúc uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá nielen právoplatným rozhodnutím súdu, ale aj právoplatným rozhodnutím o priestupku vydaným v správnom konaní. Ako už bolo vyššie uvedené, u odsúdeného sa vo vzťahu k spáchaniu tohto trestného činu jedná o tzv. špeciálnu recidívu. Odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v strednom stupni stráženia.

Nemožno opomenúť tiež skutočnosť, že ani riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom si odsúdený trest odňatia slobody vykonáva, neodporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Pri vyššie popísanom dlhodobom spôsobe života odsúdeného a jeho postoja k rešpektovaniu právneho poriadku štátu a právoplatných rozhodnutí štátnych orgánov, ani skutočnosť, že odsúdený má choré dieťa, nedáva dostatočnú záruku, že odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody by viedol riadny život.

Z týchto uvedených dôvodov potom okresný súd zamietol návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre takúto rozhodnutie.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Odsúdený sťažnosť stručne zdôvodnil tak, že pred týmto posledným skutkom štyri roky viedol riadny život. Do ukončenia výkonu trestu odňatia slobody má 87 dní. Ďalej žiadal zohľadniť všetky ostatné skutočnosti, ktoré doposiaľ v rámci tohto konania uvádzal. Podrobnejšie písomne odsúdený sťažnosť nezdôvodnil, a to ani na výzvu súdu, teda takúto možnosť nevyužil.

Prokurátor sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne nevyjadril.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd sa v konaní, ktoré predchádzalo vyhláseniu napadnutého uznesenia, nedopustil žiadneho pochybenia a postupoval plne v súlade so zákonnými ustanoveniami, ktoré upravujú konanie súdu týkajúce sa rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Okresný súd ďalej postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený A. B. nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, a to z dôvodov, na ktoré správne poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia a správne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vyložil, akými právnymi úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona umožňujúcich podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu a pri existencii správneho, dôsledne, podrobne a erudovane odôvodneného rozhodnutia

súdu prvého stupňa nie je dôvodným a účelným, aby sťažnostný súd v tomto svojom rozhodnutí opakoval argumentáciu prvostupňového súdu, s ktorou sa stotožňuje.

Krajský súd z obsahu spisu zistil, že odsúdený má nariadený a aktuálne si vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol uložený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na vyššie uvedenom skutkovom základe rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. OT/35/2024 zo dňa 21.6.2024, právoplatným dňa 21.6.2024.

Krajský súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, teda na podmiennečné prepustenie nie je právny nárok. Odsúdeného je však možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody iba vtedy, pokiaľ sú pre takéto rozhodnutie splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený musí mať vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody, súčasne odsúdený musí vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať polepšenie a zároveň môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Všetky tieto zákonom určené podmienky musia byť splnené súčasne.

Krajský súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že odsúdený spĺňa zákonnú podmienku, že má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody (s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zák. polovicu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva pre spáchanie prečinu), ako na to v konkrétnostiach správne okresný súd poukázal na str. 2 odôvodnenia napadnutého uznesenia. Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý nastúpil dňa 21.7.2024, so súčasným započítaním doby zadržania od 17.6.2024 do 21.6.2024, teda odsúdený polovicu trestu odňatia slobody vykonal dňa 17.1.2025.

Aj krajský súd zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa ďalšiu zákonnú podmienku pre podmiennečné prepustenie a síce plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu odňatia slobody dostatočne nepreukázal polepšenie v takej miere, ako by bolo žiaduce pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti, ako to v konkrétnostiach zdôvodnil okresný súd na str. 4 odôvodnenia napadnutého uznesenia. V tomto smere sú dôležité poznatky ohľadne priebehu výkonu trestu odňatia slobody odsúdeným zaznamenané v písomnom hodnotení vypracovaným na odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok dňa 9.4.2025, kde si odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody. V tejto súvislosti je potrebné úvodom poznamenať, že predmetné hodnotenie obsahuje aj pozitívne poznatky ohľadne správania a postoja odsúdeného k výkonu trestu odňatia slobody, ktoré konštatuje aj okresný súd na str. 4 odôvodnenia napadnutého uznesenia. Pri hodnotení splnenia tejto ďalšej podmienky však nemožno nevidieť a je významným zistenie, že odsúdený doposiaľ nezískal žiadnu disciplinárnu odmenu a bol jedenkrát disciplinárne potrestaný, čo je rovnako odrazom správania a plnenia si povinností odsúdeným počas výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený sa od začiatku nestotožnil so zaradením do diferenciacnej skupiny C v rámci stredného stupňa stráženia. Uvedené vyústilo do situácie, že so zámerom preradenia do diferenciacnej skupiny B ľivo oznámil, že iný odsúdený sa pokúsil obesiť na okennej mreži a on ho mal zachrániť, čím závažným spôsobom zavádzal službukonajúci personál. Počas prešetrovania udalosti sa odsúdený priznal, že skutok obesenia bol ním a druhým odsúdeným fingovaný za účelom získania neoprávnených výhod, za čo bol následne disciplinárne potrestaný. Program zaobchádzania odsúdený plní len čiastočne v oblastiach vzdelávanie, resocializačné a výchovno – vzdelávacie programy.

Odsúdený nespĺňa ani zákonnú podmienku, že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to vzhľadom na konkrétne zistenia, ktoré okresný súd podrobne uviedol v odôvodnení uznesenia na str. 4 a krajský súd na tieto poukázal vyššie. Pokiaľ ide o aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., u odsúdeného sa jedná o tzv. špeciálnu recidívu, keď u odsúdeného sa ide už o piate odsúdenie za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. V tomto smere si u odsúdeného svoj účel nespĺnili a z dlhodobejšieho hľadiska nevedli k jeho prevýchove a náprave ani opakovane vykonané nepodmiennečné tresty odňatia slobody. Prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., za ktorý si odsúdený aktuálne vykonáva trest odňatia slobody, odsúdený spáchal v júni 2024. Predtým odsúdený prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. spáchal v decembri 2023, teda nie je pravdivým sťažnostná námietka odsúdeného, že pred spáchaním tohto posledného skutku mal dlhodobo viesť

riadny život. Z hodnotenia vypracovaného na odsúdeného ústavom na výkon trestu odňatia slobody vyplýva, že resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa nástroja hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA menej priaznivá. Riziko recidívy trestnej činnosti je stredné.

Okresný súd tiež u odsúdeného správne zohľadnil skutok, pre ktorý je vo výkone trestu odňatia slobody. Jedná sa o prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ktorý odsúdený spáchal tým, že ako vodič viedol motorové vozidlo, nerešpektujúc uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá nielen právoplatným rozhodnutím súdu, ale aj právoplatným rozhodnutím o priestupku vydaným v správnom konaní. Ako už bolo vyššie uvedené, u odsúdeného sa vo vzťahu k spáchaniu tohto trestného činu jedná o tzv. špeciálnu recidívu. Odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v strednom stupni stráženia.

Dostatočnou zárukou, že by odsúdený do budúcnosti viedol riadny život, nie je ani pre krajský súd aktuálne nepriaznivý zdravotný stav syna odsúdeného. Odsúdený si bol vedomý toho, že má rodinu a i napriek tomu opakovane páchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., aj keď mu muselo byť zrejmé, že v jeho prípade bude ukladaný prísnejší trest (vrátane možnosti ukladania nepodmienečného trestu odňatia slobody vo vyššej výmere).

Vzhľadom na takéto vyššie popísané konkrétne zistenia týkajúce sa osoby odsúdeného A. B., osoba odsúdeného nedáva ani krajskému súdu dostatočnú zárukou, že v prípade podmienečného prepustenia možno od neho reálne a z dlhodobejšieho hľadiska očakávať, že na slobode povedie riadny život, nebude páchať trestnú činnosť (a to najmä rovnakú trestnú činnosť, pre akú si aktuálne vykonáva trest odňatia slobody), a to ani pod hrozbou výkonu zvyšku trestu odňatia slobody v prípade nevedenia riadneho života počas skúšobnej doby (odsúdenému už v minulosti bol uložený trest odňatia slobody s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu za trestný čin súvisiaci s vedením motorového vozidla, odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bol mu nariadený výkon trestu odňatia slobody). Navyše, odsúdený takúto trestnú činnosť prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia opakovane pácha i napriek vedomiu, že v prípade uznania viny mu bude zrejmé ukladaný ten najprísnejší trest, a to trest odňatia slobody a zároveň vo vyššej výmere. Podstata prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia spočíva v tom, že odsúdený nerešpektuje rozhodnutia štátnych orgánov, štátne orgány a ich rozhodnutia nie sú pre neho dostatočnou autoritou, a preto nemožno reálne očakávať, že pre odsúdeného by bola skutočnou autoritou autorita probačného a mediačného úradníka a že by z dlhodobejšieho hľadiska bol schopný riadne dodržiavať súdom uložené primerané povinnosti a obmedzenia vedúce ho k vedeniu riadneho života, a že z dlhodobejšieho hľadiska by bol schopný dodržať svoj sľub.

Len na okraj sťažnostný krajský súd záverom uvádza, že ani riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody neodporučil podmienečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V tejto súvislosti je potrebné dať do pozornosti, že odporúčanie ústavu nie je pre súd záväzná a súd svoju rozhodovaciu činnosť ohľadne žiadosti odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zameriava na skúmanie splnenia zákonných podmienok pre takéto rozhodnutie, ako to už bolo krajským súdom podrobne vyššie rozobraté. Aj krajský súd totožne s okresným súdom, skúmajúc splnenie zákonných podmienok pre podmienečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, dospel k záveru o nesplnení podmienok odsúdeným pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti.

Na záver krajský súd uzatvára, že odsúdený ani v rámci svojej sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné dôvody, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu. Krajský súd preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Senát rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.